

حضرت ابوالفضل (ع) در کلام ائمه معصومین (ع)

آفتاب

چهار

۱۵

ش ۱۳۲

گفتار معصومان (ع) سرآمد سخن انسانهاست. عبارات زرین شخصیت‌های بزرگی که از تابش دانش الهی بهره برده‌اند، از هر افراط و تفریطی پیراسته است و حقیقت را چنان که باید می‌نمایاند. سخنان این قدسیان معصوم پیرامون شخصیت حضرت ابوالفضل (ع) گستره‌ای وسیع در برابر دیدگان انسان می‌گشاید و آدمی را به بلندای عظمت آن سردار دلاور رهنمون می‌سازد.

گوهری از کلام امام صادق (ع)

امام صادق (ع) که عظمت جهان افروز مقامش بسیاری از کور باطنان را وادار به تسلیم کرده است، شخصیت عباس (ع) را از زاویه‌ای دقیق بررسی کرده، صفات برجسته عمویش را به‌طور گسترده بیان می‌فرماید:

عموی ما عباس بن علی (ع) چنین صفاتی داشت:

- ۱- بصیرت نافذ
- ۲- بینش عظیم
- ۳- ایمان بسیار و شدید
- ۴- جهاد در محضر امام حسین (ع)
- ۵- جانبازی و ایثار
- ۶- شهادت در راه امام خود.^۷

حضرت ابوالفضل در نگاه حضرت زهرا (ع)

پیامبر اکرم (ص) روز قیامت علی (ع) را طلبیده، می‌فرماید: نزد فاطمه برو و به او بگو تا آنچه برای شفاعت در این روز بزرگ فراهم ساخته، حاضر کند.

امیر مؤمنان نزد حضرت زهرا (ع) آمده، می‌فرماید: ای فاطمه، برای چنین روزی چه ذخیره‌ای، جهت شفاعت، آماده کرده‌ای؟

آن پاک بانوی والا مقام در جواب علی (ع) می‌فرماید: «یا امیرالمؤمنین، کَفَانَا لِأَجْلِ هَذَا الْمَقَامِ الْيَدَانِ الْمُقَطَّوعَتَانِ مِنْ ابْنِي الْعَبَّاسِ»^۱

ای امیر مؤمنان، دو دست بریده پسر من عباس برای مقام شفاعت من کافی است.

صحیفه‌ای از کلام امام سجاد (ع)

روزی نگاه مهرآفرین حضرت سجاد (ع) به عبیدالله، فرزند حضرت ابوالفضل (ع)، افتاد. اشک غم از چشمان مبارک امام (ع) جاری شد و فرمود:

خداوند عمویم عباس بن علی را رحمت کند که به حقیقت که ایثار و جانبازی کرد و خود را فدای برادرش ساخت تا این که دستانش قطع شد. خداوند در برابر این فداکاری - به‌سان عمویش جعفر طیار - دو بال به او عنایت کرد تا به یاری آن‌ها همراه ملائکه در بهشت پرواز کند. همانا عباس نزد خداوند تبارک و تعالی مقامی دارد که جمیع شهدا، در روز قیامت، بر او غبطه^۲ می‌خورند و رسیدن به آن مقام را آرزو می‌کنند.^۳

امام سجاد (ع) که در صحنه‌های مختلف، شهادت و جانبازی عمویش را نظاره کرده است، در این بخش از سخن خویش رحمت خداوند را برای عمویش آرزو می‌کند و به مقام والای وی در جهان دیگر اشاره می‌کند؛ مقامی که همه شهیدان آن را آرزو می‌کنند. جایگاه کم نظیر عباس (ع) در آخرت، حضرت را بر آن داشت تا پس از حضور مجدد در کربلا، خود دفن پدر عزیزش امام حسین (ع) و عموی فداکارش عباس (ع) را بر عهده گیرد.

آفتاب کلام حضرت بقیه الله (ع)

حضرت بقیه الله الاعظم در توصیف حضرت ابوالفضل (ع) می‌فرماید: سلام بر ابوالفضل عباس، پور امیرمؤمنان (ع) کسی که جان خود را نثار برادرش کرد، دنیا را وسیله آخرت خود قرار داد، فدای برادرش شد، نگهبان بود و سعی بسیار کرد تا آب را به لب تشنگان برساند، دو دستش در جهاد فی سبیل الله قطع شد.

خداوند قاتلان او یزید بن رقاد و حکیم بن طفیل طائی را لعنت کند.^۴

پی نوشت:

۱. مولد العباس بن علی (ع) ص ۸۸
۲. غبطه: درخواست نعمت برای خود به همراه بقای آن برای دیگری.
۳. بطل العلقمی، ج ۲، ص ۱۰۸ - ۱۰۹؛ خصال صدوق، ج ۱، ص ۶۸؛ بحارالانوار، ج ۲۲، ص ۲۷۴.
۴. بطل العلقمی، ج ۳، ص ۲۲۴ - ۲۳۳؛ سردار کربلا، ص ۲۴۰.
۵. العباس بن علی، باقر شریف قرشی، ص ۳۶ - ۳۹.
۶. بطل العلقمی، ج ۲، ص ۳۱۱؛ مولد عباس بن علی (ع) ص ۹۸؛ العباس بن علی، ص ۴۱ - ۴۲.
۸. همان